

Til alle kommuner

J.nr.: 07-7409-00038

Sagsbehandler: Tine N. Toldbod

Dato 19. juni 2007

Mulige retningslinier for beklædning m.v. i relation til ansættelse af personer i kommunale dagtilbud og godkendelse af private pasningsordninger

Familiestyrelsen skal i forhold til spørgsmålet om ansættelse af personer i kommunale dagtilbud og godkendelse af private pasningsordninger efter lov om social service hermed præcisere gældende regler vedrørende brug af en beklædning, hvor både kvindens krop og ansigt er tildækket.

Dagtilbud

Dagtilbud omfatter kommunale og selvejende daginstitutioner, kommunal dagpleje, puljeordninger og privatinstitutioner, jf. lov om social service § 20, stk. 2 og §§ 23, 24, 25 og 25a.

Dagtilbud er underlagt centrale krav til indhold. Alle dagtilbud skal således leve op til krav i lovens formålsbestemmelser, som bl.a. omhandler fremme af alle børns og unges omsorg, trivsel, udvikling og læring, forebyggelse af negativ social arv, sikring af børnenes medbestemmelse, forståelse for demokrati, udarbejdelse af pædagogiske læreplaner, børnemiljøvurderinger m.v., jf. lov om social service §§ 21 og 22.

Formålet med dagtilbud er blandt andet at udvikle børns sociale og almene færdigheder og at give børn muligheder for oplevelser og aktiviteter, der bidrager til at stimulere barnets sproglige udvikling, jf. §§ 21 og 22 i lov om social service.

Det er i denne sammenhæng ikke blot det verbale sprog, men også det nonverbale sprog som udtryksmåde, der er vigtigt i barnets udvikling. Det vil sige, at barnet og den voksne bl.a. udtrykker sig via kropssprog, holdning og mimik, hvorfor det er afgørende, at påklædningen muliggør, at barnet og den voksne kan kommunikere nonverbalt for at opnå den bedst mulige udvikling af alle barnets kompetencer.

Ved afgørelse af sager om ansættelse i den offentlige forvaltning herunder i et kommunalt dagtilbud gælder som udgangspunkt det almindelige princip om, at stillinger i det offentlige skal søges besat med den bedst kvalificerede.

Det følger endvidere af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, at der ved bedømmelsen af ansøgere til stillinger inden for den offentlige forvaltning alene kan lægges vægt på hensyn, der kan anses for saglige i relation til den pågældende stilling.

Hvad der i en konkret sag vil kunne anses for saglige hensyn ved bedømmelsen af en ansøger, vil bero på en samlet vurdering i forhold til den enkelte stilling. Det vil således afhænge af den konkrete stilling, om der af f.eks. pædagogiske eller andre saglige grunde kan stilles særlige krav til ansøgerens beklædning.

Reglerne på dagtilbudsområdet giver kommunerne mulighed for f.eks. i retningslinier for de kommunale dagtilbud at opstille saglige og nødvendige hensyn, som efter en konkret vurdering kan tillægges vægt i forbindelse med besættelse af stillinger i kommunale dagtilbud.

Private pasningsordninger

En privat pasningsordning er en ordning, hvor forældre kan vælge at få et økonomisk tilskud fra kommunen til brug for en privat pasningsordning i stedet for at benytte en plads i et kommunalt dagtilbud, jf. lov om social service § 37.

Det offentlige bidrag til pasningen skal mindst udgøre 75 pct. af den billigste netto-driftsudgift pr. plads i et dagtilbud. Tilskuddet kan dog højst udgøre 75 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasningsordning.

Det er forældrene selv, som vælger barnepasseren, ligesom det er forældrene, som er arbejdsgivere. Kommunen har således ikke arbejdsgiverforpligtelser i forhold til barnepasseren. Private pasningsordninger skal ikke leve op til før nævnte formålsbestemmelse i lov om social service. Kommunen skal imidlertid godkende aftalen mellem forældrene og den private pasningsordning, ligesom kommunen skal føre tilsyn med ordningen, jf. lov om social service § 37, stk. 8. Kommunens godkendelse af pasningsaftalen er en forudsætning for udbetaling af tilskud.

Kommunen skal således godkende den enkelte børnepasser og pasningsordningen for at sikre, at de personlige forudsætninger og de fysiske rammer er forsvarlige med hensyn til at kunne passe andres børn. Selv om forældrene har en ret til at vælge et tilskud til privat pasning i stedet for at benytte en plads i et kommunalt dagtilbud, er kommunen alligevel forpligtet til at foretage en vurdering af den private pasningsordnings forsvarlighed.

Kommunen kan opstille krav til pasningsordningen eller børnepasseren, som skal opfyldes som forudsætning for godkendelse af en pasningsaftale, når kommunen skønner, at det er nødvendigt for at sikre en forsvarlig pasning.

Kommunen kan afvise at godkende en pasningsaftale, hvis de fysiske rammer eller den person, forældrene ønsker at indgå aftale med, efter kommunens vurdering ikke er egnet til opgaven.¹

Kommunens godkendelse af de enkelte børnepassere og selve pasningsordningen kan efter Familiestyrelsens opfattelse gives ud fra de samme saglige hensyn som ved godkendelse (ansættelse) af en person til at gøre tjeneste i et kommunalt dagtilbud, jf. herom ovenfor.

Kommunen kan således efter en konkret vurdering afvise at godkende aftalen mellem forældrene og den private pasningsordning, hvis de fysiske rammer eller den person, som forældrene ønsker at indgå aftale med, efter kommunens vurdering ikke er egnet til opga-

¹ Jf. forarbejderne til bestemmelsen i § 37 i lov om social service, betænkning af 22. maj 1997 over forslag til lov om social service (ad lovforslag nr. L 229 af 16. april 1997, Folketingsåret 1996-97), særligt side 7-8 og 17-22, samt Socialministeriets vejledning fra november 1997 om tilskud til forældre, der vælger privat pasning, side 16 f.

ven, f.eks. fordi den kommunale dagplejer bærer en hovedbeklædning, som vanskeliggør kommunikationen med børnene og derved ikke sikrer en forsvarlig pasning af de pågældende børn.

Generelt – dagtilbud og private pasningsordninger

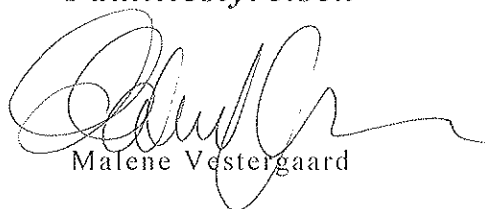
Efter Familiestyrelsens opfattelse kan en beklædning, hvor både kvindens krop og ansigt er tildækket, ikke som udgangspunkt anses som foreneligt med at passe børn i hverken kommunale dagtilbud eller private pasningsordninger, fordi det vanskeliggør kommunikationen med børnene. Hensynet til en forsvarlig pasning af barnet vil således altid komme i første række.

Der skal i den forbindelse imidlertid generelt peges på, at den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om, at en myndighed ikke lovligt kan opstille regler, der afskærer eller begrænser en skønsmæssig afvejning, også gælder for sager om ansættelse i den offentlige forvaltning, f.eks. i kommunale dagtilbud.

Dette indebærer, at eventuelle udarbejdede retningslinier for, hvorledes ansøgernes kvalifikationer skal bedømmes, jf. herom ovenfor, ikke må udformes på en sådan måde, at en enkelt faktor opstilles som en ufravigelig regel.

Med venlig hilsen

Familiestyrelsen

Malene Vestergaard